

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010442
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6917010442.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci odsúdeného Q. W. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 30. júna 2020, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/120/2017 zo dňa 28.01.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Q. W. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 2T/120/2017 zo dňa 28.01.2020 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. rozhodol, že odsúdený Q. W. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/120/2017 zo dňa 25.09.2017 vykoná. Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. s použitím § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol odsúdený na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí súdu zo dňa 28.01.2020 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 28.05.2020. V odôvodnení sťažnosti uviedol, že je E. pacientom, pre ktorého je obtiažne nájsť si zamestnanie a uhradiť zameškané výživné. Navyše, v období od 17.07.2019 do 25.05.2020 bol práceneschopný a nevykonával ani uložený trest povinnej práce. K svojim osobným pomerom uviedol, že žije v spoločnej domácnosti s dcérou a jej štyrmi deťmi. V súčasnosti má pri sebe aj X-ročného syna W., ktorého po dohode s pracovníčkami ÚPSVaR Lučenec žiada zveriť do svojej osobnej starostlivosti. Na mal. W. by mal jeho nástup do výkonu trestu nepriaznivý vplyv tým, že by zrejme musel ísť do ústavu. Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd vyhovel jeho sťažnosti a s prihliadnutím na výnimočné okolnosti prípadu rozhodol o predĺžení skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného Q. W. nebola dôvodne podaná.

Ako krajský súd zistil, Q. W. bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/120/2017 zo dňa 25.09.2017 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok za súčasného uloženia povinnosti spočívajúcej v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 434,46 eur podľa svojich možností a schopností

strýkovi dieťaťa (poškodenému) T. G., nar. XX.XX.XXXX v H. X., trvale bytom M. XXX, okres H. X.. Uložením uvedeného trestu a povinnosti zaplatiť zameškané výživné súd sledoval, či odsúdený počas pobytu na slobode spôsobom svojho života preukáže, že je schopný žiť riadnym životom. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.12.2017 a nasledujúci deň začala plynúť skúšobná doba, ktorá uplynula 30.12.2018.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Podľa § 50 ods. 5, ods. 6 Tr. zák., ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 <. bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil. Rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 <. bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Hodnotiac vyššie uvedené zákonné podmienky na verejnom zasadnutí dňa 28.01.2020 ustálil súd skutkový stav, podľa ktorého odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život, pretože sa dopustil ďalšej trestnej činnosti a ani sčasti, podľa svojich možností a schopností, nesplnil súdom uloženú povinnosť zaplatiť zameškané výživné.

Z pripojeného spisového materiálu zistil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe dopustil rovnorodej trestnej činnosti, keď bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/73/2018 zo dňa 19.12.2018, právoplatným toho istého dňa, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. za skutok vymedzený obdobím od 30.12.2017 do 19.12.2018, počas ktorého neprispieval výživným na svojho maloletého syna T. E. k rukám poškodeného T. G.. Navyše, dňa 13.06.2018, t.j. v súdom skúmanom období podmieneného odsúdenia, sa dopustil zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/96/2018 zo dňa 11.10.2018, právoplatným toho istého dňa, uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, s podmieneným odkladom výkonu trestu na 3 roky a s uložením probačného dohľadu.

Okresný súd mal tiež za preukázané, že odsúdený súdom uloženú povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné nesplnil, a to napriek tomu, že táto mu bola uložená v minimálnej výške (30% zo sumy životného minima, určeného osobitným zákonom) a zohľadňovala jeho majetkové pomery. V jeho neprospech hodnotil súd aj skutočnosť, že riadne neplnil bežné výživné v nasledovnom období od 30.12.2017.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je aj krajský súd toho názoru, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nevedol riadny život, keď počas jej plynutia spáchal ďalšiu trestnú činnosť, za ktorú aj bol právoplatne odsúdený. Namiesto toho, aby sa v určenej skúšobnej dobe správal v súlade so spoločenskými normami, naďalej neprestal páchať protiprávne činy, čo viedlo k jeho ďalším odsúdeniam. Krajský súd tiež poukazuje na to, že podmienne odložený trest nebol u odsúdeného dostatočným motivujúcim faktorom pre zmenu jeho doterajšieho prístupu k plneniu si svojich povinností. Zákonná povinnosť vyživovať maloleté dieťa bola odsúdenému uložená v minimálnej výške 27,13 eur mesačne práve s prihliadnutím jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery, keďže je poberateľom invalidného dôchodku. Napriek pravidelnému príjmu, v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neprestal udržiavať protiprávny stav a ani sčasti nesplnil súdom uloženú povinnosť uhradiť zameškané výživné. Dôvody, ktoré v sťažnostnom konaní uvádza, nie sú významné vo vzťahu k jeho neschopnosti zaplatiť zameškané výživné, keď na jednu stranu poukazuje na svoje nepriaznivé finančné pomery a vážny zdravotný stav, a na strane druhej, za tých istých podmienok žiada zveriť do svojej osobnej starostlivosti ďalšie maloleté dieťa. Okrem toho poukazovanú práceneschopnosť z dôvodu zdravotného stavu vymedzil v období po uplynutí skúšobnej doby.

Vyššie ozrejmene skutočnosti sú dôkazom toho, že podmienne odsúdenie u odsúdeného nesplnilo svoj účel a odsúdený tak vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák. Preto bolo potrebné stotožniť sa s právnym záverom okresného súdu, že ide o hrubé porušenie pravidiel na strane odsúdeného, ktoré odôvodňuje vyslovenie

záveru, že v skúšobnej dobe nevedol riadny život a premena podmiennečného trestu na nepodmienečný trest je v jeho prípade opodstatnená.

S poukazom na takto zistený skutkový stav okresný súd správne rozhodol, keď odsúdenému nariadil vykonať podmiennečne odložený trest v trvaní 8 mesiacov. Nepochybil, keď ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ sa odsúdený domáhal ponechania podmiennečného odsúdenia v platnosti a predĺženia skúšobnej doby, k takémuto kroku v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák. možno pristúpiť len vtedy, keď skúšobná doba plynie. V danom prípade však skúšobná doba uplynula dňom 30.12.2018. Nad rámec uvedeného, krajský súd nevzhladol výnimočné okolnosti prípadu, pre ktoré by prichádzal do úvahy tento postup súdu. Výnimočnou okolnosťou rozhodne nie je situácia v rodine odsúdeného, pretože svoje životné postoje a hodnoty si odsúdený mal uvedomiť už v čase, keď páchal trestnú činnosť.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného Q. W. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.